

Г - ж а Об р и е. Бѣхъ задрѣмала тамъ, — нѣколко секунди само. — Присъни ми се цѣлата картина. Видѣхъ васъ... Него... Секундантитѣ... Той като че ли не стрѣля... Усмивка нежна се изписа на устнитѣ му... Чухъ моето име, и повали се, като силно притискаше сърдцето си съ ржка. Сепнахъ се и помислихъ, че това е следствие безсъницата... нервното ми напрежение...

Г - н ъ Об р и е. Кой ви каза? Кой е можалъ да ви каже всички тия подробности?

Г - ж а Об р и е. (Гледа го очудено).

Г - н ъ Об р и е. Да, куршума попадна право въ сърдцето.

Г - ж а Об р и е. (Не чува последнитѣ му думи. Тихо зема медалиона си, отваря го и следъ дълго взирание го цалува жадно и продължително. После си затваря очитѣ. Събавни движения—медалиона, празентъ, пада отъ рждетѣ ѝ).

Г - н ъ Об р и е. (Презъ цѣлото време на тая сцена, я следи напрегнато. Въ очитѣ му проблѣсва огнь на злоба, която всячески се старае да скрие). Извинете, азъ не мога добре да си спомня... Какъвъ портретъ имавте въ медалиона си? Не беше ли той миниатюрния мозаиченъ ликъ на покойната ви майка?

Г - ж а Об р и е. (Сепва се, втрещва студентъ погледъ въ него, отъ който той изпитва уплаха).

Г - н ъ Об р и е. (Пристѣпва къмъ нея и вижда медалиона празентъ). А! Въ медалиона нѣма нищо — никакъвъ образъ!

Г - ж а Об р и е... Освенъ образа на смъртта!

Г - н ъ Об р и е. Тогава какво цалувахте тъй жадно?

Г - ж а Об р и е. (Съ боленъ язвителенъ смѣхъ). Мойтѣ погаснали мечти. — Въ него имаше цианъ калий...

Г - н ъ Об р и е. (Въ ужасъ отстъпва назадъ, удря се силно въ челото). Шарлота... защо ми направи това?!...

Г - ж а Об р и е. (Въ конвулсии, преминавайки отъ едно кресло на другото). Вий не искахте друго яче...